

SICILIJA z Rimom – poletje 2009

Bil je lep februarski petek in v Dalton postavi smo se peljali proti Zoncolanu. Z Blažem si, kot ponavadi, krajšava čas s CB-jem in debata pade na poletje – kam bi šli (prvomajski prazniki so bili že splanirani – Bavarska). Ker smo bili lani v Grčiji in da nebi postali tam pavšalisti, hitro pade odločitev – Sicilija.

Ko je zunaj še vse zmrzovalo je imel Blaž že vsaj 300 koordinat od Rima navzdol v Mapsourceih Res veliko delo! Bližalo se je poletje in dorekli smo termin 6.7. do 25.7. Prvomajska Sicilija NovakaM da zanimivo idejo, da si nazaj grede rahlo skrajšamo ježo s trajektom, vendar višje od Civitavecchie v poletni sezoni ni možnosti camping on boarda iz Palermo, zato smo ogled Rima pustili za konec. Rezervacijo trajekta pri GNV (Grandi Navi Veloci) smo uredili mesec pred odhodom (cca 325 eur – camper + 4 osebe), s čimer smo po route plannerju prihranili 980 km.

Vse je nared!

Kam gremo (po Branku Gradišniku - telegrafsko):

Zgodovinsko naseljevanje Sicilije: vzhodno Sicilijo so poseljevali Sikuli, zahodno Sicilijo pa Sikani, kasneje so zahodni del in Palermo naselili Kartažani, na vzhodno obalo so se zaradi pomanjkanja rodovitne zemlje v Grčiji, naselili Grki. Vsa oblast je bila skoncentrirana v Siracusi. V punskih vojnah so se Grki podali nad Rim in Kartažane, Siracusa je bila premagana.

Sedemsto let kasneje je Siracusa že postala zgodnje krščansko središče.

Leta 410 je Rim podlegel zahodnim Gotom, Sicilijo so zavzeli Vandali, ki so prišli s severno afriške obale. Vzhodni Goti so konec 5.st. osvojili Italijo in z njo zedinili Sicilijo. Leta 535 so jo osvobodili Bizantinci, vendar so jo v tem času napadali pirati in muslimanski Mavri (severno afriške sile). Leta 831 so na Sicilijo vdrli Arabci, Berberi in španski muslimani (s skupnim imenom Saraceni). Padel je Palermo, kasneje tudi Siracusa, leta 965 pa še Messina. Pod vplivom Saracenov je razcvet doživel Palermo, poseljeno je bilo opustelo podeželje, razširili so namakalni sistem, vpeljali so nove rastline (agrume, sladkorni trst, bombaž, svilo, lubenice, datlje). Z zavojevalci so na Sicilijo prišle tudi bolezni ; burbonska kuga, ki je prišla v 14.st. iz Kitajske, se je začela na Siciliji in ugonobila polovico evropskega prebivalstva.

Vzrok za vse te vdore je bila geografska lega Sicilije, ki je omogočala pot na sever in zahod.

S padcem Aghlabidov se je muslimanski svet preselil v Egipt, leta 1071 so v Sicilijo vdrli Normani, grščina in arabščina sta se umaknili francoščini in italijanščini. Normanske nadvlade je bilo konec s sicilijanskimi večernicami – vesplosna vstaja proti Normanom. Kasneje so Sicilijo prevzele evropske dinastije: Hohenstaufovci, Anžuvinci, Aragonci, španski in avstrijski Habsburžani, Burboni in nazadnje Savojski.

Glede na naseljevanje različnih narodov v preteklosti še sedaj velja, da zahodni in južni del Sicilije izraža grško apolitičnost, rimsko treznost, bizantinsko vzvišenost, na severozahod pa radoživost in impulzivnost značilna za Saracene in Vikinge.

Sicilijanska kuhinja: na slastnost njihovih jedi vpliva tako imenovana »revna kuhinja«, ki se je razvila v času velike revščine na Siciliji.

Z Arabci so na Sicilijo prišle testenine, orientalske začimbe in olivno olje (Arabci kot muslimani niso smeli uživati svinjske maščobe), agrumi, sladkorni trst.... Španci so iz Amerike prinesli paradiznik.

1.dan - 6.7.09 Ljubljana - Lago di Bilancino

Zaradi obveznosti se dogovorimo za odhod ob 16.30, zato smo si pot do Pompejev razdelili na dva dela. Tudi sicer je do tja slabih 1000 km in ker noben ni mazohist (česar ne bi mogel vedno trditi) bo nekje vmesna postaja. Za začetek sta GPS-a naravnana na **Lago di Bilancino N43.98001, E11.24387** (445 km, cestnina 21.20€). Ob postanku na črpalki k nam pristopi možak, ki ga je sprehajal pes in nas slovensko pozdravi, šele takrat opazimo nedaleč stran parkiranega vana z Goriško registracijo. Izmenjamo nekaj besed, pove, da je sicer gost foruma, kjer je predvsem vesel potopisov in koordinat.

Na željen cilj prispemo ob 22.30. Z Blažem se spogledujemo, če bi še malo peljala, ker še nihče ni naveličan, vendar se vseeno odločimo parkirati. Pričakata nas dve prikolici (italijanskih tablic) in mala Lancia Y, v kateri sta, kot se je kasneje izkazalo, tudi dva prespala. Kmalu ugotovimo, da so cigani, vsaj po videzu. Seveda se malo razgledamo in ugotovimo, da je kampiranje prepovedano, kar je nazorno označeno s tablami. Vseeno ostanemo, saj je maja brez težav tu prenočeval tudi NovakM.

2.dan – 7.7.09 Lago di Bilancino - Pompeji

Spanje je bilo mirno in zjutraj ob kavi ugotovimo, da »sosedje« mrzlično pakirajo, očitno so se nas cigani bolj bali, kot mi njih (na ta račun, je bilo kar nekaj smeha).

Pot do Pompejev je z dvema postankoma hitro minila.

Vidimo table kampa Zeus, kjer prenoči večina forumašev (po potopisih sodeč), vendar se peljemo še sto metrov naprej, kjer je PZA in še en kamp. Nočemo eksperimentirati, zato zavijemo proti **Zeusu N40,749312; E14,480799** (522 km cestnina 29 + 2 €). Kamp je urejen, sicer majhnimi parcelami, vendar deluje prijazno in urejeno, sanitarije čiste, izpust je na koncu bungalovov na zahodni strani (nam ni čisto takoj skočil v nos).

Pojemo kosilo in se odpravimo na ogled. Vhod je v neposredni bližini (otroci do 18 let brezplačno, mladina do 25 let 5,50€, od 25 - 99 let 11,50€.

Nad Pompeji še vedno spi 1281m visok Vezuv, ki je nazadnje deloval leta 1944. Danes bi bilo ob izbruhu ogroženih okoli 3 milijone ljudi.

3.dan – 8.7.09 Pompeji – Messina - Naxos

Ob 8.30 krenemo proti Messini. Cesta je porazna, pademo v kolono, ki se komajda premika in tu se odločitev za trajekt Palermo – Civitavecchia izkaže pravilna in vredna vsakega evra. Cestnine ni, ker je ne upajo kasirat. Slišal sem tudi zgodbo, da dokler so cestnino zaračunavali, je noben domorodec ni plačeval, kar so nabrali od turistov, so pa sproti pokradli.

V portu se ne zaletimo v prvi trajektni pomol, ki ga zagledamo, temveč nad njim na okencu ob cesti kupimo karte (37€, AD, štirje odrasli) in pot nadaljujemo na **N38.22181, E15.63293** (475 km od Pompejev), kjer se vkrcamo na trajekt. Vožnja s trajektom traja kakih 15 minut in po prerivanju z lokalci v pristanišču, zapustimo Messino.

Naš cilj je PZA **Isola Bella N37.84967, E15.30263** (55 km od Messine) v Taormini. PZA je v bistvu manjši parking za ograjo tik ob cesti, ki pelje kakih 20 m nad obalo naprej proti Naxosu. Možakar na vhodu pove, da ta dan ni možno prespati (bikoz dej hev pipol), možno pa je spati naslednji dan. Parkiran je zgolj en AD, ostalo so avtomobili.

Vhod je desno pred galerijo na fotografiji.

Ne sekiramo se preveč, cesta se ne konča, zato smo hitro v 7 km oddaljenem Naxosu, kjer je kar nekaj PZAjev na kupu – mi se odločimo za **Gardini N37.81875 E15.26419**. Zelo dobra izbira, saj je urejen, nudi tuš (mrzla voda), WC in za AD potrebno infrastrukturo.

Že z vhoda vidimo smajlija na planki DragoR-jevega avtodoma. Zraven je parkiran tudi Đoni. Ker vsi tekoče govorijo italijansko imajo seveda siesto, zato »potiho« parkiramo zraven. Kmalu se začne tekma »kdo ima več v boksu«, ki se pozno zaključí.

4.dan 9.7.09 Naxos – Alcantara - Etna

Nekako se sestavimo in hitro pade odločitev, da si pustimo Taormino za drugič. Odločimo se za **Alcantaro (N37.87902 E15.17596)** (20 km). Parkiramo pred vhodom, se ne obujemo kot hribolazci, saj je sprehod kratek in zlahka premagljiv v natikačih. Kanjon, ki ga je urezala rečica je zanimiv, voda je prijetno hladna.

Poleg sprehoda (vstopnina: odrasli 5€, otroci nad 6 let 2,5€), si lahko bolj »adrenalinski odvisneži« privoščite sprehod po polmetrski vodi v ribiških škornjih. Najbolj zanimivo je potem opazovati te ljudi, kako se z mobiteli, ključi od avtomobilov, denarnicami prevračajo po vodi in do vrha napolnijo škornje z vodo, ki jih potem na obali panično slačijo in ožemajo imovino.

Kmalu smo na poti proti Etni.

Ker avtocesto popravljajo, moramo ubrati lokalno cesto preko polja in kar naenkrat zagledam ob cesti sedeti na plastičnem hobuku deklico, staro ne več kot 12 let, temne polti. Skoraj bi jo povozil. Kmalu še eno, ob postajališču za en avto, polnem smeti (teh je res veliko). Pri tretji mi postane jasno... Vsakih 200 metrov je stala ena, ali kar dve skupaj, ali pa samo hobuk. Na vsej Siciliji nismo videli česa podobnega. Aleja prostitutk je dolga 5 km.

Ne ubogamo GPS in po nesreči pridemo v zanimivo vasico, kjer smo pravi vaški posebneži z AD-ji. Nemi moški pevski zbor (kaj počnejo na lesenih stolih sredi ceste si nismo upali vprašati) nas, med obračanjem nepremično opazuje.

Naredimo par kilometrov po avtocesti in po »nekaj« ovinkih dobre ceste smo na 1910m nadmorske višine – **na parkirišču (N37.69980 E15.00081)**, oziroma spodnji postaji gondole, ki pelje na **Etno**. Pozimi je tu smučišče petimi napravami in 15km prog. Zunaj je prijetnih 22 stopinj. Ura je 14.00, zato se odločimo, da pojemo kosilo, potem se z »jajčki« zapeljemo kakih 1000m višje.

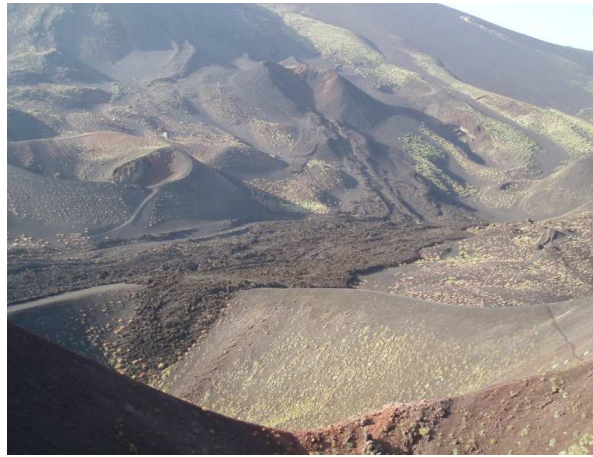
Nekaj čez štiri nabavimo karte (dobiš kar smučarsko karto – za 27€ odrasli, otroci 4-10 let -14€) Seveda se ne odločimo za unimoge, ki te zapeljejo skoraj do vrha, saj so v kombinaciji z gondolo 54€ po osebi. Ko prispemo na vrh (vožnja traja kar dobrih 15 minut, ker so jajca počasna) povprašam Luigia kdaj gre zadnja nazaj in ta pravi, da čez slabo uro (17.45) – vsaj tako sem ga jaz razumel. Okej – napademo hrib, fotkamo, uživamo v pogledu, saj je res nekaj posebnega.

Čudimo se, da je tako malo ljudi. Na poti srečamo nekaj Unimogov in zadnji se ustavi (verjetno zaradi Eneja) in vpraša , če imamo karte za gondolo. »Seveda«, Lojze pa nazaj – »pa vi veste, da čez minuto pelje zadnja?« . Po voki-tokiju reče tri besede in pravi naj splezamo v njegovo kišto, da nas bo peljal do zgornje postaje, od koder nas bo njegov frend peljal v dolino. Tudi prav. Spet imamo več sreče kot pameti (pa se imamo sicer za kar pametne) .

Ker smo premalo hodili, vsaj gojzarji in Samprasove teniske, so bili nastavljeni za malo več korakov, smo se s parkirišča odpravili na oba, od tam dostopna kraterja. Ugotovimo, da je tisto z gondolo v bistvu potrata (štiričlanska družina plača več kot sto evrov), saj ne vidiš bistveno več, če seveda nimaš posebne želje osvojiti vrh Etne, za kar, kljub gondoli, rabiš kar zagristi v hrib.

Z Blažem greva v enega od lesenih kioskov s spominki , kjer za 10 evrov kupiva parkirne listke, saj bomo na parkirišču prespali. Ker je Luigi v dilemi kateri datum napisati (današnji ali jutrišnji) nama le tega ne označi.

Sledi zdaj že tradicionalni dvig lokalnih, tokrat sicilijanskih, zastav na zadnji lestvi AD in lepljenje nalepk. Tam bosta dokler ne razpadeta, oziroma dokler kameri ne ocenita, da sta preveč umazani (grška je zdržala do zime). Po Udijevo bi se temu reklo dvigovanje ega, po Blaževo kiči-kiči, po moje pa traparija, ki mora biti. Pa sej sva itak vaška posebneža...

Večeri se in zunaj že kar pošteno piha, vendar poiščemo zavetje , nekaj pojemo in kmalu vidimo, da sta nas ujela tudi DragoR in Đoni. Etno sta napadla vsak s svoje strani. Tokrat tekmovanja ni. Noč je bila prijetno hladna in kar precej vetrovna, pogled pa zelo lep.

Etna je eden največjih še delujočih ognjenikov na svetu, visok 3330m, okrog je speljana železnica - 114km. Največji izbruh v zadnjih 300 letih je bil leta 2001. Etna je v zrak bruhala ognjene curke iz šestih kaminov. Prvi večji izbruh leta 1669 je uničil Catanio. Barva lave: starejša lava je rdečkaste barve zaradi oksidacije železa, mlajša pa siva.

Peti dan 10.7.09 Etna – Brucoli – Siracusa – Notto

Vstanemo zgodaj in ob 7.45 se motorja že vrtita. Robiju in Đoniju pustiva parkirne listke, saj kontrole še ni bilo in po drugi strani (dovoz je s severa in juga) se spustimo v dolino proti kraju **Brucoli (N36.86147 E15.11954)**, kjer WOMO ponuja »badeplatz«, da pojedemo zajtrk. Pridemo do sicer na pogled lepe vasice, ob kateri je s travo poraščena mivka, polna na pol razsutih čolnikov in smeti. V ozadju ždi nad morjem Etna. Za zajtrk in kavo v redu, za kopanje pa prav gotovo ne, vsaj ne po naših normativih. Malo naprej ob obali je tudi kamp, ki bi znal ponuditi več.

Nadaljujemo proti **Siracusi**, kjer parkiramo takoj za mostom levo, na parkirišču ob morju (**N37.06478 E15.29078**) (manjši plačljivi plaži, ki je za ograjo), ki ga T24 reklamira kot PZA, vendar je po videnem zgolj parking (1,2€/h). Peš se odpravimo proti katedrali Santa Maria della Collone (Piazza del Duomo) in vodnjaku Aretusa.

Prvič nam je na Siciliji zares vroče in ker je Parco di Archeologico povsem na drugem koncu mesta, nam je kasneje žal, da nismo šli kar z avti. Pred vhodom v park so na desni strani ceste stojnice s spominki, kjer tudi prodajajo karte za vstop (odrasli 8€, študenti do 25 let 4€, otroci do 18 let zastonj) v stari del, ki je na drugi strani (Dionizovo uho, Rimski amfiteater, Grški teater).

Zgodovina (po Lonelyu): 480 pr.n.š. je postalo najpomembnejše antično mesto, ko je premagalo Akragantom in Gelo. Vladali so ji trinogi, v času Dionizija Starejšega je v mesto prihajalo veliko umetnikov in filozofov (Platon, Akadem). Zadnji veliki vladar je bil Hieron II. V tem času so na zahodu vladali Kartažani, na vzhodu Grki, okrog Rima pa so imeli oblast Rimljani. Na Siciliji se je čutil vpliv vseh. Znanе punske vojne: prva spopad med Rimljani in Kartažani ki so ga sprožili Sirkužani, ker jim je bilo dovolj plenjenja s strani Rimljanov. Ker so Rimljani zmagali, so si Sirkužani le te izbrali za zaveznike. Druga punska vojna, ko je Kartažan Hanibal s sloni šel čez Alpe v Italijo in porazil rimsko vojsko. Po vojni so se Sirkužani postavili na stran Kartažanov. Rim je zbral vojsko in začel z obleganjem Sirakuze, obleganje je trajalo 2 leti, tudi po zaslugi Arhimeda, ki v tistem času ni zaslovel zaradi dognanj v analitični matematiki, pač pa zaradi praktičnih odkritij na področju vojskovanja (zakon vzgona), in je bil s svojimi izumi v veliko pomoč obleganemu mestu. Vendar je bila Sirakuza leta 211 pr.n.š. premagana, Arhimed pa ubit, kljub temu, da ga je vojskovodja Rimljanov Marcel želel zajeti živega.

Katedrala, ki je nastala na temeljih dorskega templja, je posvečena grški boginji modrosti Ateni.

Vodnjak Aretusa : po grški legendi je boginja lova Artemis svojo hči spremenila v izvir in jo tako obvarovala pred ljubeznijo ne preveč lepega rečnega boga Alpheusa.

V rečnih rokavih okoli Siracuse je edino rastišče papirusa v Evropi.

Precej utrujeni sklenemo, da končno najdemo kakšno plažo.

Očitno smo bili preveč izbirčni, saj na poti proti Nottu pregledamo kar tri kampe in na koncu pristanemo na PZA-ju **Lido di Notto (N36.85633 E15.11453)**, ki ga sicer od morja loči cesta, vendar je s plažo povezan s prehodom pod cesto (15€ brez elektrike, ki stane še dodatna 2€). Na voljo so tudi tuši in wc . Za prespat je bilo OK.

Šesti dan 11.7.09 Notto – Marzamemi – Capo delle Correnti

Ker smo prav vsi narejeni tako, da ne moremo jesti takoj, ko vstanemo, štartamo na zajtrk v petnajst km oddaljeni **Marzamemi (N36.74400 E15.11770)**, v lepo ribiško vasico.

Pot nadaljujemo v **Capo delle Correnti (N36.67547 E15.11886)** – najjužnejši del Sicilije, ki je v geografski širini Tunizije, juga Peleponeza ...). Za dostop na plažo plačamo vaškemu posebnežu 5 €, kar zadošča tudi za spanje. Privoščimo si kopanje, otroci uživajo v visokih valovih, nekateri se podamo na bližnji rtič s svetilnikom in zapuščeno kasarno.

Plaža je mirna s precejšnjo množico domačinov, vendar smo parkirani 50 m stran v družbi treh Italijanov. Uživamo v sončnem zahodu. V bližini je tudi kamp, vendar je videti bolj divji. Z naše strani ni vhoda.

Sedmi dan 12.7.09 Capo delle Correnti – Ragusa – Caltagirone - Villa Romana del Casale - Valle dei Templi

Pot nadaljujemo proti 57 km oddaljeni **Ragusi (N36.92176 E14.72687)** - do leta 1926 sta bili dve mesti: Ibla je zrastle na ruševinah prvotne Raguse, sedanja Ragusa pa je nastala po potresu leta 1693, na neposeljenem grebenu . Naselji povezujejo 4 mostovi, kajti med njima je globoka soteska. Glavna znamenitost je stolična bazilika Sv. Jurija, baročna mojstrovina. Sicilijanski barok je nastal po dveh velikih potresih (1693), ki sta porušila vso vzhodno Sicilijo od Catanie do Raguse. Obnova Sicilije je potekala v času, ko se je v Rimu začelo širiti to, takrat novo, umetnostno gibanje.

Do **Caltagirona(N37.23939 E14.50700)** prihajamo po prevoženih 60 km. Mesto je najbolj znano po 142 stopnicah iz 17.stoletja, ki so od leta 1957 okrašene s keramiko in povezujejo mestni trg z nekdanjo katedralo Santa Maria del Monte. Vzorec je na vsaki stopnici različen.

Na vsak način smo si zaželeli pizze, vendar je v Italiji pred sedmo oziroma osmo uro zvečer zaman iščeš (razen trikotnikov v trafiki). Lačni zapustimo mesto. Upanje umira zadnje.

Slabih 30 kilometrov ceste po zelo lepi pokrajini nas pripelje pred Villa Romana del **Casale (N37.36812 E14.33448)**. Rimska vila (ogled - odrasli 3€, otroci do 18 brezplačno) je bila zgrajena v 4.st., v 12.st. jo je zasul zemeljski plaz, v 20.st. so jo začeli odkopavati, leta 1991 jo je plaz ponovno zasul. Danes je pod zaščito Unesca. V njej so dobro ohranjeni mozaiki.

V AD pojedemo manjše kosilo, vendar potihoma še vedno upamo...

Odločimo se za pot proti obali, kjer bi prespali, saj je za nami kar naporen del dneva. Vožnja je še vedno nenaporna, saj jo krasijo številni oljčni nasadi, vinogradi in žitna polja (verjetno oves). V bližini Palme di Montechiaro, po prevoženih 92 km zagledamo nad cesto napis **PIZZERIA (N37.18150 E13.70508)**.

Bremza!

Prijazni lastnik lepo urejenega lokala, s prekrasnim pogledom na morje in trdnjavo, nas lepo sprejme.

Kmalu pade odločitev, da pot nadaljujemo kar do **PZA Valle dei Templi (N37.29006 E13.59958)**, ki je v bistvu tudi parkirišče za OA, da ne bo potreben jutranji premik. Prispemo okoli enajste ure. Na odprtem vhodu ni več Luigija, da bi nas »pokasiral«. Okoli polnoči nas bližnji Agrigento pozdravi z 20 minutnim ognjemtom.

Agrigento: ustanovili so ga leta 582 pr.n.š. Gelci (prebivalci Rodosa). Zaradi rodovitne zemlje, gričev primernih za rejo drobnice, bližine morja, se je razvil v eno od središč Sicilije. Kmalu po ustanovitvi je oblast nad mestom prevzel tiran Falaris (vladal je od 570-554 pr.n.š.). Znan je bil po bronastem biku v katerem je pri živem telesu pekel svoje žrtve. Leta 408 pr.n.š. je mesto oplenil Hanibal, z zmago Korinčana Timoleonta se je mesto rešilo oblasti Kartažanov. Leta 210 pr.n.š. pa je oblast nad mestom prevzel Rim.

Danes Agrigento slovi kot najbolj mafijsko mesto na Siciliji, saj le ta nadzira vse dejavnosti.

Osmi dan 13.7.09 Valle dei Templi – Vulcanelli di Macalube – Torre Salsa

Ob osmih smo že vsi zunaj in kmalu nas obišče parkmajster, ki pravi , da je parkirnina 5€, če nismo prespali. Seveda nismo (sicer je 10€)!

Še dobro, da smo se zbudili praktično pred vhodom, saj je že ob devetih kar prijetno vroče. Vstopnina je za odrasle 8€, mladino do 25 let 4 €, otroci do 18 let brezplačno. Valle dei Templi je dokaz, da največ Grčije vidiš na Siciliji (nekateri dodajo: »pa v Turčiji« - bomo preverili). V vzhodni coni se nahajata svetišče Sloge in Herino svetišče. V zahodni coni so ostanki nikoli dokončanega Zeusovega templja, ki naj bi bil največji dorski tempelj vseh časov.

Ob 12h smo že na poti proti na 22 km oddaljene glinene vulkančke **Vulcanelli di Macalube (N37.37338, E13.60347)**. Vstopnine ni in ker v bližini ni nikogar, se balkanci (razen najbolj poštene Andreje) ne zmenimo za vrvi, ki naj bi ponazarjala ograjo.

Staro in mlado je že rahlo nestrpno od pomanjkanja kopanja. Saj smo vendar na dopustu! Tudi cesto in kamne je treba prav dozirati. Zato jo mahujemo proti agriturizmu **Torre Salsa (N37.37537 E13.32213)**, s katerim si je Blaž že dopisoval pred našim odhodom. Domačija je v bistvu od morja oddaljena dva kilometra. Dostop je onemogočen z verigo, ki jo odmaknejo le svojim gostom. Pri recepciji je izpust za odpadno vodo in WC, ter čista voda.

Sprejme nas prijazna blondinka in takoj je jasno, da ni Sicilijanka. Seveda vprašam in pove, da je Avstrijka. Rampo (verigo) upravlja njen mož (135 kg) v horizontalnem položaju, vse ostalo vzorno in urejeno opravi »nemška šola«. Šefica pravi, da za manj kot dva dni ne sprejme AD, z Blažem se spogledava in rečeva: Kar bo pa bo. Bomo pa ušli, če nam ne bo všeč, kajti nisva vedela kam gremo.

Švabica naju potolaži: Boste videli, prišli ste na najlepšo točko Sicilije!

Opravimo formalnosti (kot na zahodu), madam pove, da vsak dan zjutraj na plažo pripeljejo svež kruh in zelenjavo, vsak ponedeljek sredo in petek sveže ribe, tuš je na plaži, vso ostalo infrastrukturo imamo na voljo na recepciji (če ostaneš tri dni brezplačno – to smo izvedeli kasneje).

Sicilijancu pomagam odpeti verigo, ker je imel ležalnik malo predaleč in asfaltirana cesta pelje mimo urejenih apartmajev kakšen kilometer in pol (zadnjih 500m je makadama) do ravnega parkirišča, ki je v dveh nivojih. Prostora je za 20 »na komot« postavljenih AD jev, če želijo biti vsi v prvi vrsti, vzdolž dveh kilometrov obale. Bomba! Takoj smo vedeli, da ostanemo vsaj do konca zalog vode.

Končno odklop! Ne spijemo niti šilca gorkega! Kmalu nas obišče sosed – Italijan, dvojnik Gumpija, če mi nebi bilo nerodno, bi ga slikal. Možakar svetuje, da naj ob mraku pospravimo s tal obuvata, ker pride lisica in se zna zgoditi, da jih raznosi po okoliških gričih... Mislimo si svoje, vendar ga kljub temu ubogamo. Spusti se mrak in res pride mimo mična gospodična – lisička! Blaž je čisto iz sebe, še bolj pa Andreja, ko vidi, da se je namenil žival hraniti. Iz hladilnika ji namenimo polmetrsko klobaso in, kljub vsemu še vedno zver, jo pridno hodi iskat.

Atrakcija je tudi za sosede. Res zanimivo. Tudi ponoči se je slišalo oglašanje lisic. Ne vem če sem jih že kdaj slišal – podobno je histeričnemu ptiču...

Deveti dan 14.7.09 Torre Salsa

Kot je bilo rečeno se ob osmih pripelje modra panda in potrobi, da zbudi morebitne zaspance – kruh, rogljički, pogače, marmelade, zelenjava v kozarcih, sadje in sveža zelenjava.

Kmalu priropota Luigi s hladilnikom. Ribe. Ponuja kalamare, sardele, trske, mečarico... Za zihér nabavimo fileje mečarice, za test pa nekaj sardel, trske in kozice za rižoto.

Plaža je seveda mivkasta. V vodi ni pretiranega življenja, bog je že vedel zakaj špagetom ni namenil Hrvacije. Vse bi požrli! Tima se odločita narediti ruševine templja iz mivke.

Lisička Ema (tako je povedal »gumpi«, da ji je ime) nas, ko pade mrak ponovno obišče. Tokrat ima na voljo porcijo treh pleskavic in ostanke rib. Sosedje Italijani se spogledujejo z mislijo, da se maskirajo v volka.

Danes ima Arijana rojstni dan – nekaj čez trideset, že več kot deset let...

Zvečer praznujemo.

10. dan 15.7.09 Torre Salsa

Jutro se prične z modro pando, ki je kot dobra vila, ki funkcioniira na evre.

Tim se je odločil za jutranji jogging in pove, da je okolica polna divjih zajcev. Timu 03 – bodočemu paparazziju uspe v skalah ujeti Emo (ali pa njenega sinčka) tudi podnevi. Videli smo tudi sovo. Res smo v divjini.

Ni nam hudega! Ves dan!

11. dan 16.7.09 Torre Salsa – Selinunte – Marsala - Erice – San Vito lo Capo

Ker nam je v tankih usahnila voda, se odločimo, kot se izkaže kasneje, za največjo napako potovanja – odhod.

Pospravimo in ob 9.30 smo na recepciji. Helgi plačamo 27 € na dan (trije odrasli, en otrok, se oskrbimo z vodo in znebimo odplak.

Nadaljujemo spet proti 70 km oddaljenem **Selinunte (P1 = N37.58392, E12.82767)**. S parkirišča, ki je neposredno pred vhodom, pri katerem nam ponudijo električni avto (6€ na osebo), vendar ga zavrnejo (kasneje smo ugotovili, da smo ravnali pravilno), se sprehodimo do dveh templjev. Kakšen kilometer stran vidimo še ene ruševine. Niti pomislimo ne, da bi šli peš. Gremo do AD se z njimi, s parkirišča, skozi

dvignjeno zapornico odpeljemo proti **P2= N 37.58392, E12,8276**, kjer je parkirišče za templje v zahodni coni. Vstopnice, ki smo jih kupili veljajo tudi na tem vhodu.

Selinunte je bil grška kolonija, najzahodnejši kraj do koder so v 7.st.pr.n.š. prodrli Grki, ki so bili 250 let nepremagljivi. Leta 409 pr.n.š. jih je grška Segesta s pomočjo Krtažanov, ki jih je vodil Hanibal, premagala. Pomorjenih je bilo večina prebivalcev, mesto pa so razdejali.

Hanibal je živel 2.in 3.stoletju pr.n.š.v Kartagini in hodil po stopinjah svojega očeta Hamilkarja. Vse kar vemo o njem so napisali Grki, ki so ga opisovali z očmi sovražnika. Bil je vrhunski vojskovodja, poveljeval je najemniški vojski, kljub temu, so mu bili vojaki brezpogojno vdani. Zavzel je Himero (409 pr.n.š.), v drugi punski vojni je Hanibal začel pohod iz kartažanskih oporišč v Španiji, čez Pireneje v Galijo in čez Alpe v Padsko nižino, kar je do takrat veljalo za nemogoče. Rimljane je presenetil, saj ga niso pričakovali iz severne alpske strani. Na Apeninskem polotoku je vztrajal 16 let, dokler ni bil odpoklican, v tem času je skoraj uničil rimsko vojsko, Rima pa ni zavzel, čeprav je imel prosto pot. Končno ga je leta 202 pr.n.š. porazil Scipion Afričan.

Znamenitosti: več templjev in akropola je bila rekonstruirana 1958, zaradi pajčevinaste zgradbe, vojn in potresov je bil original popolnoma uničen. Eden od templjev je četrti največji grški tempelj vseh časov.

Na poti proti Erice, naredimo kratek postanek pri **solinah in mlinih pri Marsali (N37.86199, E12,48473)**.

Parkiramo na **(N38,03629 E12,58310)** in se podamo na sprehod po **Erice**. Na vsakem vogalu kič , ki nas spremlja od Etne dalje.

Na **womotovem spanju** (on pravi PZA, vendar je zgolj parking) **N38.04087 E12.58475**, dvesto metrov nižje, kjer je bolj ravno, pojemo kosilo in nadaljujemo proti **San Vito lo Capo N38.11939 E12.72178**.

Točka je praktično na plaži dva kilometra pred kampom **El bahira (N38.15067 E12.73184)** . Pokrajina je povsem afriška, obdana s hribi. Plaža je sicer skalnata (ostre skale), vendar ponuja manjše zalivčke, kjer je dostop idealen. Ostanemo dve noči.

Trinajsti dan 18.7. 09 San Vito lo Capo – Zingaro – Scorpelo – La Playa

Zjutraj pospravimo , rečemo dve besedi še z DragomR, ki je pribicikliral mimo in že se peljemo proti mestu (**S. V. lo Capo**) Na parkirišču (**N38.18123 E12.73093**) pošteno vržemo v parkomat evro in se odpravimo na sprehod, sproti nabavimo še kruh in zelenjavo, ter popijemo kavo. Kraj je sicer lep, vendar za naš okus preveč turističen, plaža polna marel ...

Ker smo prazni vode in polni vseh ostalih tekočin , se na poti proti rezervatu Zingaro ustavimo na **PZA** (15 eur na noč - **N38.17388 E12.74529**) in se dogovorimo, da za 5 eur lahko koristimo njihove usluge – nikoli ne veš kje boš zvečer parkiral...

Po dveh ovinkih (levem in desnem) in treh klancih pridemo do rezervata **Zingaro N38.12712, E12.78876** . Opaaa, tu se cesta konča, mi pa smo mislili, da bomo lahko nadaljevali naprej skozi rezervat proti Scorpelu.

Nooo prav, pa nazaj (53 km do Scorpela). Vmes natočimo na **Agipu (N38.07049 , E12.68539)** gorivo in črpalkar nam sam ponudi tudi vodo (pravkar smo jo plačali...) – je v bližini plaže kjer smo bili dva dni N38.11939 E12.72178...

Na poti proti Palermu stoji ob cesti spomenik žrtvam mafije. Leta 1992 so na tem mestu z desetkrat večjo dozo, kot je bilo potrebno, razstrelili avtomobil Giovannija Falconeja, ki je bil italijanski tožilec, ki se specializiral za preiskave zločinov mafije. Falcone je bil najbolj zaslužen za veliko sojenje, ki se je začelo 10. februarja 1986. Od 474 obdolžencev jih je bilo 360 obtoženih za različne zločine. Bil je ubit v atentatu skupaj z ženo Francesco Morvillo ter s tremi policisti.

Scolpelo nam nekako ne ustreza, radi bi parkirali ob morju, zato gremo v kamp **La Playa (N38.19689 E13.24421)**, 20 km pred Palermom, kjer je plaža čez cesto, tako da smo na istem. No, kamp je lepo urejen, s trgovino in vsem kar potrebuješ. Danes imata Blaž in Andreja n-to obletnico poroke, zato je zopet razlog za praznovanje. Odigramo tudi odbojko na improviziranem igrišču. Mularija gre v bližnji bar na koktejle.

Štirinajsti dan 19.7.09 La playa – Palermo – Costa Ponente

Poravnamo škodo, ki smo jo naredili v kampu (otroci so »odrasli« že pri šestih letih) in gremo v Palermo, kjer naredimo nekaj krogov, med drugim tudi v črnski četrti, panoramsko vidimo boljši trg..

Ustavimo se pred katedralo (**N38.11389 E13.35564**) - **svetišče Sv.Rozalije**. Sveta Rozalija se je leta 1159 pred nezaželeno poroko umaknila v podzemsko jame na Monte Pellegrinu. Po legendi naj bi se v času kuge prikazala nekemu mlinarju in mu naročila, da naj njene kosti v procesiji ponesejo po Palermu, v zahvalo, bo mesto otela kuge. Njene kosti so v resnici ponesli po mestu in čez 3 dni je kuga izginila. Še danes 15.junija ponesejo »njene kosti« po mestu, postala je zaščitnica Palerma..

Palermo je lep, zato se spogledujemo z mislijo, da bi ga malo prepešali, vendar zmaga vročina (ki ni pretirana – 32 stopinj).

Parkiramo pred bližnjim mestom **Monreale (N 38.07887 E13.29143)**, na parkirišču za avtobuse, mimo se pelje policaj in se ne obremenjuje, torej se tudi nam ni treba. Mesto je lepo, fascinira katedrala v Arabsko- Bizantinsko-Normanskem stilu.

Dovolj bajt – gremo v kamp **Costa Ponente (pred Cefalujem) (N38.02684, E13.98292)**, kjer planiramo nekaj dnevni odklop.

Petnajsti dan 20.7.09 **Costa Ponente**

Noge na mizi! Kamp je lepo urejen, je nekaj metrov nad morjem, ima bazen, kjer otroci zelo uživajo....Plaža do katere je nekaj stopnic je sicer polna marel in turistov, vendar je znosno. Obiščejo nas primorci – DragoR in Đoni. Imamo se fajn, dirka »kdo ima več v boksu« ni bila naporna.

Šestnajsti dan 21.7.09 **Costa Ponente**

Še vedno noge na mizi! Zvečer peš ob obali do bližnje pizzerije.

Sedemnajsti dan 22.7.09 **Costa Ponente – Cefalu – Polizzi – Costa Ponente**

Smo že kar malo naveličani, poravnamo dolgove v kampu (rekord – tukaj so otroci »odrasli« že pri treh letih- plačamo 112€ za tri noči), zato napademo Cefalu, ki je prometno precej kaotičen. Parkiramo v **portu (N38.03810, E14.03134)**, poleg francoskega avtodoma. Tim3 si privošči sladoled v bombici (kruhu), kar res še nismo nikjer videli.

Ko se vrnemo imamo vsi trije pozdrav lokalnih nebodigatreba. Piše naj kazen 102 € plačamo takoj lokalnim oblastem, če ne bo kazen 300 €. Seveda smo plačali... Ker še nimamo dovolj, se odločimo, da preverimo nekaj koordinat agriturizmov – z nekaterimi si je Blaž dopisoval že od doma. Po lepi pokrajini pridemo do kraja **Polizzi (N37.80670, E13.99658)**, kjer je kar nekaj turističnih kmetij– do prvega ne moremo, ker je dovoz nemogoč, drugi komajda komunicira z avtodomarji, na tretji nas po siesti prijazno sprejmejo, dajo brezplačen parking , vendar imajo zvečer fešto za 80 ljudi. Verjetno bi v miru prespali. Hrabri nimajo sreče, zato se vrnemo v kamp, kjer smo že pavšalisti.

Osemnajsti dan 23.7.09 Costa Ponente – Palermo (trajekt)

Dan D – zapuščamo Sicilijo. Ob 16h krenemo proti Palermu, kjer nas čaka trajekt za Civitavecchio. Ob 20h izplujemo in si mesto ogledamo še z morske strani. Trajekt pelje 40 km/h.

Devetnajsti dan 24.7.09 Rim

Izkrčamo se ob 9.15 in v 83 km oddaljeni kamp **Flaminio (N41.95624, E12.48236)** – najbližji centru mesta, prispemo v uri. Kamp je lep, urejen, vidi se da služijo na račun položaja. Trgovina je odprta od 9h do 24h, na wc-jih igra klasična glasba, bazen... Sparkiramo v minuti, gremo na info točko, ker delajo samo do 11h. Oborožimo se z zemljevidi mesta in načrti javnih prevozov, ter hitro razlago kako najudobneje do centra.

Ker je zmanjkalo 24 urnih kart po 4 eure za javni prevoz (vse – vlak, podzemna, metro), nas cimbara napoti čez cesto v trgovski center, kjer v trafiki lahko kupimo zgolj 75 minutne karte po euro na osebo.

Postaja Due Ponti (vlak) je blizu trgovskega centra. Kart pošteno ne žigosamo na vlaku, ki nas po šestih postajah pripelje na končno postajo Flaminio (ime kampa je marketinška poteza), ki je v bistvu izhodišče za ogled, saj se tu začne Via del Corso, ki je rdeča nit, saj se vzdolž nje nahajajo Španske stopnice, Fontana di Trevi, Pantheon, konča se pri spomeniku Vittorie Emanuele (zgradba), od koder se že vidi kolosej, oziroma stari del s forumom.

Španske stopnice

Fontana di Trevi

Pantheon

Pantheon - notranjost

spomenik Vittorie Emanuelle

Torpedni čoln

Z desne strani zgradbe Vittorie Emanuelle slučajno najdemo vhod v nekakšen muzej, kjer stoji razstavljen torpedni čoln, ki je med prvo svetovno vojno napadel hrvaški Bakar. Nič posebnega, če ne bi bil prostor prijetno klimatiziran.

Ostanki starega dela

Forum

Kolosej

Izmučeni Rimski bojevnik

Pri koloseju je postaja B linije podzemne železnice (tu žigosamo karte) , peljemo se dve postaji do terminala (Termini), kjer prestopimo na linijo A , ki nas po šestih postankih pripelje do neposredne bližine Vatikana (postaja San Pietro). Mladina si zaželi Mcdonalds in tudi starina nima nič proti. Osredotočimo se na to znamenitost, vendar smo neuspešni, zato končamo v restavraciji, ki je v neposredni bližini Trga Svetega Petra.

Po ogledu bazilike (kjer morajo biti ramena pokrita in ženska krila čez kolena), se povzpnejo še v 136m visoko kupolo (prvi vhod v baziliko z desne), kjer si za 5 € kupimo lift , ki nam olajša pot za 200 stopnic , ostane jih »samo« še 320. Fari imajo zanimiv način za zaračunavanje otrok – če je višji kot pult blagajne, plača kot odrasel (seveda v ceniku ni to nikjer navedeno). Razgled je veličasten. Splača se!

Res imamo dovolj vsega, zato se s podzemno (A) zapeljemo dve postaji do Flaminio, nato pa z vlakom 6 postaj do postaje Due Ponti, ki je poleg kampa. Pomembno je , da pravočasno strojevodji pozvoniš pri vratih (mi smo ga živcirali že od pete postaje naprej), saj sicer na postaji ne ustavi!

Utrujeni se sesedemo pred kamperji, mularija se odpravi na osvežitev k bazenu. Hitijo, saj je odprt le do osmih. Je »zastonj«, samo vsak kopalec mora imeti plavalno kapo, ki stane 2 eura (naj se mi javi tisti, ki jih vozi s sabo v AD). Lonely pravi, da Rim ni bil zgrajen v enem dnevu, zato ga v enem dnevu tudi ni mogoče videti. Se strinjam, vendar mi smo ga, za naše norme, videli čisto dovolj. Tudi , če bi imeli na voljo tri dni dvomim, da bi kaj bolj »raziskovali«.

Dvajseti dan 25.7.09 Rim - Ljubljana

Na recepciji poravnamo (54 eur za noč – trije odrasli en otrok) in se z Ad-ji zapeljemo do katakomb **San Callisto (N41.85964, E12.51088)**. Potrebno je biti pazljiv, da na razcepu Vie Antice zapelješ po sredini skozi portal na asfaltiran dovoz in po 500m pridemo do parkirišča. »English guide« nas po plačilu vstopnine (6€ odrasli otroci od 6-15 let 3€) pospremi po podzemlju, kjer je prijetno hladno.

Ob 11.30 štartamo proti domu. Vožnja ni naporna, saj ni kamionov, cestnina od Rima do Trsta je 38 € (približno 700km).

Ob 21h se že na Brezovici po CB-jih poslavljamo z zimzelenim stavkom: »Imeli smo se lepo, saj mi se itak ne znamo »imet« slabo!«

Za zanamce (neobvezno) :

Če berete potopise, jih ločujte terminsko, kajti »majski« interesi na Siciliji, se po našem mnenju, bistveno razlikujejo od »poletnih«. Kdor potuje poleti in mu nekaj pomenijo tudi plaže in morje, naj več časa nameni južnemu delu in zahodu (do San Vito lo Capa), morda za nekatere do Scorpela, kjer je morje lepo, vendar je plaža »gajbicam« nedostopna.

Sicilija vas ne bo pustila »hladne«, saj preseneti s svojo »dušo« na vsakem kilometru. Zgodovinsko zelo bogata, impresionira tudi s svojo razgibano pokrajino. Sicilijanci prav gotovo niso vsi mafijci, saj je skoraj vsak meter zemlje v notranjosti skrbno obdelan.

Statistika:

Prevozili smo 3750 km
Porabili toliko goriva kot je bilo treba
Pognali nekaj denarja
Popili nismo nič alkohola
Pobili natančno 6893 mušic

Krivci:

Enej, Tim3, Tim1, Nina, Andreja, Arijana, Blaž, Mare

